

me: nō alleuassent lanceā meam sup
eū. Nunc autē dīc michi quā rē causa
recessisti ab illis: et placuit tibi ut ve
nires ad nos. Et dixit illi iudith. Su
me verba ancille tue: quoniam si secut
fueris verba ancille tue: profectam rem
faciet dñs tñ. Vixit enī nabuchodon
osor rex terre: et vixit virtus eius que
est i te ad correptionē omnīū anima
rum errantiū: quoniam nō solū homi
nes secuti sunt illi p te: sed et bestie agri
obtemperat illi. Nūciat enī animi tui
inductia: uniuersis gētib: et indicatū ē
omīi seculo quoniam tu solū bonus et pi
us es in omīi regno: et disciplina
tua omīib: provinciis predicat. Nē
hoc laet qd loquor: est actior: nec illud
ignoratur qd ei iusseris tueri. Con
stat enī dñi nostrī hī peccatis offensa
ut mādauerit pē pphetas suos ad po
pulum: qd tradat eum pro peccatis suis.
Et quoniam sciuit se offendisse dñi suū
filiū isrl: tremor tuus sup ipos ē. Nūci
per etiam famēs inuasit eos: et ab ori
dinate aque iam inter mortuos com
putantur. Deniq: hoc ordinat: ut in
terficiant pecora sua et bibat sangui
nem eorū: et sanda dñi sui que pcepit
deus nō contingi in seumēto vino et
oleo. Hec cogitauerūt impendere: et vo
lunt cōsumere: que nec manib: debe
rēt cōtingere. Ego quoniam hec faciūt:
retrū est qd in perditionē dabūt. Nū
ego ancilla tua cognoscens fugi ab il
lis: et misit me dñs hec ipa nūciare
tibi. Ego enī ancilla tua dñi solo etiā
nunc apud te: et egiet ancilla tua: et o
rabo dñm: et dīcet michi: quādo eis
reddat peccā suū: et veniens nūciabo
tibi: ut ego adducā te pē mediam
iherusalem. Et habebis omnem pph
iam israhel sicut dñs quibus nō ē pastor:

et nō latrabit vel unus ovis te: quoniam
am hec michi dida sūt pē prudentiā
dñi. Et quoniam tratus est illis de: hec
ipsa missa sum nūciare tibi. Placue
runt autē omnia verba hec coram ho
loferne et corā pueris eius: et miraban
tur ad sapientiā eius: et dicebāt alter
ad alterum. Non est talis mulier sup
terram in aspectu: in pulchritudine et
in sensu verborum. Et dixit ad illā ho
lofernes. Benefecit de: qui misit te an
te pph: ut des illum tui in manib: no
stris. Et quoniam bona est promissio
tua: si fecerit michi hoc: deus tuus erit
et meus deus: et tu in domo nabucho
donosor magna eris: et nomen tuum
dominabitur i uniuersa terra. **11**

Tunc iussit eam introire ubi repo
sui erat thesauri eius: et iussit il
lic manere eā et constituit quid daret
illi de thesauro suo. Cui respondit iudith
et dixit. Nunc nō potero mādurare re
hīs que michi pēpīs tribui: ne veniat
super me offensus. Et hīs autē q michi
deruli manducabo. Cui holofernes
ait. Si defecerit tibi ista que tñu deru
list: quid faciem? tibi? Et dixit iudith.
Vixit anima tua dñe meus: quoniam
non regender omnia hec ancilla tua: do
nec faciat deus in manu mea hec que
cogitavi. Et induxerūt illā serui eius
in tabernaculū: quo pceperat: et pōit
dunt introire ut daretur ei copia no
de: et ante lucem egredi foras ad ora
tionem: et deprecandi dñm. Et pcepit
cubicularijs suis ut sicut placeret illi
egiret et introiret ad adorandum eum
suū pē tēdū. Et egibat nodib: in
uallē hēthulie: et hāpulsabat se in fon
te aque. Et ut ascendebat: orabat dñm
deū isrl: ut dirigere viam eius ad libe
rationem pph sui. Et introiens mūda

manebat in tabernaculo: usq: dum ac
ciperet escam suā in vesperū. Et factū ē
quarta die. Holofernes fecit cenā ser
uis suis: et dixit ad vagabundū eum.
Vade et suade hebreā illā ut sponte
consequat habitare meū. sedum est
enī apud assyrios si femina recedat
virū agendo ut in munis ab eo trans
eat. Tunc introiit vagabundus ad iudith
et dixit. Non vereatur bona puella in
troire ad dñm meū ut honorificetur
ante faciem eius: et manducet cum eo
et bibat vinum in iocunditate. Cui iu
dith respondit. Que ego sum ut contra
dicam dño meo? Dñne qd erit ante
oculos eius bonū et optimū faciam.
Quicquid autē illi placuerit hec michi
erit optimū omīib: dieb: vite mee. Et
surxit et ornauit se vestimēto suo: et
ingressa stetit ante faciem eius. Cor autē
holoferis concussum est: erat enī ar
dens i concupiscentia eius. Et dixit ad
eam holofernes. Bibe nūc et accumbe
in iocunditate: quoniam inuenisti grati
am corā me. Et dixit iudith. Bibant
dñe: quoniam magnificata est anima
mea hodie pē omīib: diebus meis.
Et accepit et māducavit et bibit corā
ipā ea que parauerat illi ancilla eius.
Et iocundus factus est holofernes ad
eam: bibiq: vinū multū nimis quan
tum nūquā biberat iuita sua. **12**

Et autē sero factū est festina uenit
serui illi ad hōspitiā suā: et con
tulit vagabundus ostia cubiculi et abiit. Et
erant autē dñes fatigati a vino. Erat
q iudith sola in cubiculo. Porro ho
lofernes iacet i lecto nimis ebriitate
sopitus. Dixitq: iudith puelle sue: ut
haret foris ante cubiculū: et obseruaret.
Sed iudith ante lectum orans cū
lacrimis et laborum motu i silentiū

dicens. Confirma me dñe deus israhel:
et respice in hac hora ad opē manu
um mearū: ut sicut pmissisti iherusalem
ciuitati tuā regas: et hoc qd credēs
pē te posse fieri cogitavi perficere. Et cū
hec dixisset: accessit ad columinā que e
rat ad caput lectuli ei: et pugionem
eius qui in ea ligatus pendebat resolu
it. Cūq: euaginasset illū: apprehen
dit comā capitis eius et ait. Confirma
me dñe deus in hac hora. Et percussit
his in cervicem eius: et abscidit caput
eius: et abstulit ranonem eius a colu
minis: et euoluit corp⁹ eius truncū. Et
post pusillū egessit et tradidit caput ho
loferis ancille sue: et iussit ut mitte
ret illud in pecā suā. Et reuertit dñe se
cundum consuetudinē suā quasi ad
orationē: et transiit castra: et girātes
uallē uenerūt ad portā ciuitatis. Et
dixit iudith a longe custodib: muro
rum. Aperite portas quoniam nobiscū
est deus: qui fecit uirtutē in israhel. Et
factū est cū quidissent uiri uocem eius:
uocauerunt prebiteros ciuitatis. Et
occurserūt ad eam omnes: a minimo
usq: ad maximum: quoniam sperauerūt
eam iam nō esse uicturā. Et ascenden
tes luminaria congregauerūt circa eā
unūq: illa autē ascendens in eminenti
orem locū: iussit fieri silentiū. Cūq:
omnes tacuissent: dixit iudith. Lauda
tedñm dñm nostrū qui nō defecit spe
rans in se: et in me ancilla suā: ad
impleuit misericordiā suā: quā pro
misit domui israhel: et iniecit in ma
nu mea hostem pph sui in hac nocte.
Et pferens de pecā caput holoferis:
ostendit illis dicens. Ecce caput holo
feris pēpīs nūciat assyrijs. Et ecce
ranonē illius in quo recubebat in
ebrietate: sicut ubi te per manū femine